

Глава Първа.

Радѣніе то за душя-та.

Три главни силы има душя та, умъ, паметъ и воля, за тѣхъ ный сми длѣжны да радимъ да ги осовършенствувамы.

Умъ е онази сила, прѣзъ която добивамы по-знанія та за сѣко, нѣщо, и научямы са да сѫдимъ и да мыслимъ за тѣхъ; паметъ пакъ е онази сила, прѣзъ която и минжлы тѣ работы запаметямы и, което не е прѣдъ очи-тѣ ны напомнямы си го; а пакъ воля е онази сила прѣзъ която рѣшиявамы, трѣба ли да сторимъ или нетрѣба да струвамы нѣщо-си и, какъ да избирамы и да прѣдпочитамы едно кое-да-е нѣщо повече отъ друго.

Тѣзи-ка силы длѣжны сми да са стараймы да ги улучшиявамы и да ги осовършенствувамы, колкото е възможно, еще и да ги употрѣбявамы, до колкото са може съсъ подобъръ начинъ.

1. Радѣніе за ума.

Найпърво сми длѣжны да са грыжимъ за да обогатимъ ума си съ полезны знанія и най выше да са учимъ да сѫдимъ и да мыслимъ право.